

„Egy nagy metakönyvet írok”

Beszélgetés Afonso Cruzzal

INTERJÚ - LXV. évfolyam, 16. szám, 2021. április 23.

Mint pók a hálóját, úgy szövi egymásba Afonso Cruz a regényfolyamait. Bár a portugál összművész viszonylag későn – közel a negyvenhez – debütált íróként, 2008-as indulása óta már több mint harminc önálló kötete jelent meg. Az idén ötvenéves író, grafikus maga illusztrálja a könyveit, s amikor ideje engedi, animációs filmeket rendez. Teszi mindezt olyan derűs könnyedséggel, hogy már-már azt hihetnénk, van egy tehetséges hasonmása, aki mondjuk hétvégenként a *The Soaked Lamb* zenekarban gitározik, bendzsózik, ukulelel, és ha kedve tartja, még énekel is. Amikor éppen nem könyvet ír, rajzol vagy zenél, akkor utazik. Afonso Cruz az elmúlt évtizedekben keresztül-kasul bejárta a világot, mert, mint mondja, az új helyek felfedezése nyújt számára valódi inspirációt a munkához. Magyarországra is többször ellátogatott, utoljára 2019-ben.

Idehaza négy könyve jelent meg eddig, elsőként az Európai Unió Irodalmi Díjával elismert *Kokoschka babája* [fordította Bense Mónika, 2014 – lásd róla kritikánkat: Csuha István: [A fikció az ember legjobb barátja](#), *ÉS*, 2015/9. febr. 27.]. A portugál szerzővel a magyarul elérhető könyvei – *Virágok*, *Festő a mosogató alatt*, *Időtlen napló* – kapcsán beszélgettünk a szövegek érzékiségéről, a boldogság melankóliájáról, továbbá arról, hogy Fernando Pessoa miért élvezné a bolyongást ezekben a szöveglabirintusokban.